

РЕШЕНИЕ

№ 2181

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **826** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 09.12.2011г., постановено по н.а.х.дело №16884/ 2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 114-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № СИ-Т-П-10-19-011/ 27.09.2010г. на директора на Столичен инспекторат към Столична община, с което на П. М. С., е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева, от които 100 лв. за нарушение на чл.26, т.1 и 100 лв. за нарушение на чл. 26, т. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното лице. Релевираните основания са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът: директора на Столичен инспекторат, се представлява от редовно упълномощен процесуален представител, който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, като се потвърди решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на

решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София - град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намира, че фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. А. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство. Обратно на твърденията в касационната жалба, обосновано СРС е приел за установена фактичката обстановка, възприета от административно-наказващия орган в издаденото от него наказателно постановление, в съответствие с която касаторът, в качеството си на „продавач” неправомерно е извършвал търговска дейност на открито - в [населено място], на бул. ”Д. Н., пред църквата около 09,15 часа на 28.03.2010г., заемайки 1 кв.м. публична общинска собственост, като е продавал върбови клонки, без документ за ползване на заеманото място и произхода на стоките.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание. В тази връзка съдът счита за неоснователно позоваването от жалбоподателя на влошеното му здравословно наказание, тъй като същото не е основание за неспазване на законите.

Не е налице и твърдяното нарушение на процесуалните правила в досъдебната фаза на производството. В АУАН и в НП са описани достатъчно конкретно извършеното противоправно деяние от обективна страна, механизмът му на осъществяване, времето и мястото на извършването му и неговото авторство.

Изцяло в съответствие с приложимите правни норми са и изводите на решаващия съд, че стореното от касатора осъществява от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. чл.26, т. 1 и т.2 от НРУИТДТСО, които предвиждат, че при извършване на търговия по чл. 19, търговецът е длъжен да представи при поискване от контролните органи, разрешение за ползване на място по чл. 23 и копие от документа за произход на стоките

Не е налице и основание за намаляване на наложените глоби, тъй като за двете извършени нарушения са наложени две наказания, съобразно чл. 18, от ЗАНН, които са в минимален размер. В същото време, видно от показанията на свидетеля А., жалбоподателя многократно е предупреждавана за извършваната търговска дейност без

разрешение, като освен това преди съставянето на АУАН същия е бил предупреден да преустанови тази дейност, с което обаче касатора не се е съобразил, поради което няма основание за отмяна на наложените наказания с оглед осъществяване на целите на генералната и специална превенция.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 09. 12. 2011 г. по НАХД № 16884 / 2010 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 114 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.